

CREDO

KATOLSK • TIDSKRIFT

N:r 4

April

1923

TVÅ BREV FRÅN GREGORIUS VII.

Gregorius Biskop, Guds Tjänares Tjänare, sänder svearnes ärorike Konung sin hälsning och apostoliska välsignelse.

Alldenstund det har kommit till vår vetskap, att några Guds ords tjänare hava beträtt ditt rikets jord, vilja vi ej låta Eders Härlighet vara i okunnighet om, att vi högeligen hava fröjdats häröver i Herran. Dessutom att vi hysa den fastaste tillförsikt om att frälsningen skall varda eder given. Såvida nämligen den franska Kyrkan icke har undervisat eder med främmande läror utan fastmera vidare åt eder har överlämnat den hälsosamma lärdom, som hon själv har fått mottaga från sin moders, den romerska Kyrkans,

skattkammare. Emellertid, på det att I måtten beskåras den kristna religionens och lärans nåd i

ett ännu rikare mått, är det vår önskan, att Eders Höghet sänder någon biskop eller någon annan värdig andlig till den Apostoliska Stolen, vilken både kan göra oss underkunniga om edert lands säregenhet och edert folks bruk och seder och sedan till eder medföra apostoliska förordningar, fullkomligt utrustad med förhållningsorder i alla frågor. Under tiden mana vi dig,

S. Gregorius VII.

att din vishet måtte leda och styra ditt rike, som blivit dig anförtrott, i endräktens och rättvisans hägn och att du måtte outtröttligen sträva att, medan du övar dig i alla

dygder, sålunda bevara fredens rättigheter och jämnlighetens fördelning, att du genom dina omsorger för ditt timliga välde må förunnas att få mottaga det evigas trygghet. Och att du må aktas värdig att vid den yttersta domen med de rättfärdiga få höra det av all sällhet uppfyllda ordet: »Kommen, I min Faders välsignade, och tagen i besittning det rike, som eder är tillrett alltifrån världens grundläggning.»

Givet den 4 oktober 1080.

Gregorius VII, Påve, sänder gaternas konungar och folk sin hälsning och apostoliska välsignelse.

Vår Broder, eder högvärdige Biskop har under sitt ämbetsenliga besök i Rom för oss omtalat edert folks nyligen timade omvändelse, nämligen huruledes det har övergivit hedendomens mörker och kommit fram till den kristna trons sanning. Häröver hava vi mycket fröjdats i Herran och tacka nu av vårt innersta hjärta honom, som förbarmar sig över alla, att han har värdigats besöka edra själar med sitt ljus och återföra eder från mörkret till dagen, från döden till livet, han, vars godhet varar evinnerligen. Men på samma gång hava vi bönfällit hans outgrundliga barmhärtighet och vilja även framdeles enträget bedja, att han ville förunna eder, först att i detta livet tillväxa både i trons nåd och i goda gärningars frukter, och att sedan i den tillkommande världen få räknas till helgonens skara.

Dessutom, mina älskade, förmana vi eder med den heliga romerska Kyrkans myndighet, vilken av Frälsaren blivit oss — fastän ovärdig — i apostlarna Petrus' och Paulus' ställe anförtrodd, att I betänkande detta flyktiga livs ovisshet och de timliga tingens och fröjdernas bräcklighet, förakten allt detta och ihågkommen att städse höja edra sinnen till det, som skall evigt förbliva och som i sin härlighet ej kan rymmas i människors trånga tan-

kar och önskningsar. Sträven efter att ständigt hålla vid makt inbördes sämja och kärlek! Varen ivriga att visa Kyrkan ära, de fattiga och bedrövade medlidande, prästerna och än mera biskoparna, edra andliga fäder, vörndnad och lydnad! Ävenledes skolen I giva dem tionde både för deras eget uppehälle och för kyrkornas och de fattigas behov. Och detta bör icke synas någon betungande att offra tiondelen av allt åt Gud för den ädlaste delen av edert väsen, nämligen för eder odödliga själ, då det gives flera folkslag, som av sina lagar tvingas att utlösa tredjedelen av allt vad de äga åt sina hustrur för den dödliga kroppen.

För övrigt skolen I med eder själs alla krafter sträva efter, att I, vilka liksom varit de sista både till boningsort och tidpunkt, som ingått i Herrens vingård, likväl gjort eder förtjänta att, fastän I kommit i den elfte timmen, få mottaga samma dagspenning som de första. Leven jämväl så, att liksom vi högeligen hava fröjdats över eder företrädares goda rykte, även det allmänna omdömet om edert nit och eder redlighet måtte glädja oss såsom vi önska. Emedan vi emellertid hålla före, att I såsom nyomvända ännu ej hava inhämtat tillräckligt om den kristna tros läran, är det vår önskan, att I ofta sänden edra klerker till den heliga Stolen och sörjen för, att sådana män skickas till oss, vilka både äro ägnade att mottaga en mera ingående undervisning om den heliga romerska Kyrkans seder och bruk och att sedan sålunda undervisade även på ett vist och hälsosamt sätt meddela eder vad I haven att göra. Givet i Rom.

Den store bekännarepåven Gregorius VII upphöjdes i april 1073 på Petri stol. Credo firar detta stolta 850-årsjubileum genom att ur glömskan framdraga ovanstående intressanta brev, som värtaligt vittna om den imponerande kyrkofurstens intresse också för vårt avsidens liggande land.